

## A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Németh Judit ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a dr. Tímár Csaba ügyvéd által képviselt **alperes neve** (alperes címe.) alperes ellen osztalék visszafizetése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 8.P.21.500/2010/5. számú ítélete ellen az alperes 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

### Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 77.110,- (hetvenhétezer-száztíz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

### Indokolás

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a felperes kft.-nek tagja, 2007. december 6-áig ügyvezetője is volt. 2007. december 12-én a felperes tagjai részére osztalék címén összesen 5.250.000,- forintot fizetett ki, melyből az alperes 2.467.500,- forint összegben részesedett. A felperes a 2007. évi számviteli törvény szerinti beszámolójában az eredménykimutatás XIII. rovatában „eredménytartalék igénybevétele osztalékra, részesedésre” címén 5.250.000,- forintot tüntetett fel. Ugyanez szerepel a felperes 2008. évi egyszerűsített éves beszámolójában is az előző évre vonatkozó adatként. Osztalékfizetésre vonatkozó taggyűlési határozat meghozatalára nem került sor.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság az alperest 2.467.500,- forint és járulékai megfizetésére kötelezze.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság az alperest kötelezte 2.467.500,- forint, és ennek 2009. január 13-ától számított kamatai megfizetésére. Rámutatott arra, hogy a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. tv. (Gt.) 131. § (2) bekezdése alapján a taggyűlés a számviteli törvény szerinti beszámoló elfogadásával egyidejűleg határozhat az osztalék kifizetéséről. Ebből következik, hogy az osztalékfizetés jogi feltétele az erre vonatkozó taggyűlési határozat meghozatala. Az osztalék kifizetésére nem a 2007. évi számviteli beszámoló elfogadásával egyidejűleg, hanem jóval azt megelőzően került sor. A felperes azt állította, hogy erre vonatkozó taggyűlésen határozat meghozatalára nem került sor, az alperes pedig ezt a tényállítást a bíró felhívására nem vitatta. Ilyen határozat meghozatalát nem pótolja a számviteli törvény szerinti beszámoló. A pénzkifizetés legfeljebb osztalékelőlegnek minősülhetne, azonban az osztalékelőleg fizetésének jogszabályi feltételeire vonatkozó adatok sem merültek fel. Az alperes maga sem állította e jogszabályi feltételek fennállását sem, de ha az osztalékelőleg fizetésének feltételei fennálltak volna is, osztalék fizetésről szóló határozat hiányában a pénzt vissza kellene fizetni a Gt. 131. § (4) bekezdése értelmében. Sem az osztalékfizetésnek, sem az osztalékelőleg fizetésének a törvényben meghatározott esete nem állt fenn, ezért az alperesnek a pénzt vissza kell fizetnie, ehhez a felperesnek az alperes rosszhiszeműségét sem kellett bizonyítania, évközi kifizetésről lévén szó a kereset tárgyává tett kifizetés legfeljebb a Gt. 133. § szerinti osztalékelőlegnek minősülhet, e jogszabályi rendelkezés b) pontja szerinti feltétel a tagok visszafizetésre vonatkozó kötelezettségvállalása, ennek hiányában a tagok visszafizetési kötelezettsége automatikusan beáll.

Az ítélet ellen az alperes jelentett be fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a keresetet utasítsa el. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárást nem folytatott le, a tényállás megállapítási kötelezettségének nem tett eleget, a per eldöntéséhez szükséges tényeket és körülményeket nem derítette fel. Az ügyben tartott egyetlen tárgyaláson a felek jogi képviselői együttes indítványban kérték a tárgyalás elhalasztását, a felek és a kft. könyvelőjének meghallgatását, és a felperes iratok csatolására további határidőt kért. Az elsőfokú bíróság az indítványokat, mint szükségteleneket elutasította, e tekintetben indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát bizonyítja, hogy a bíróság a felajánlott iratok beszerzésének hiányában meg sem ismerhette a felperes P., 2008. június 20-án kelt egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződésének 13. pontját, mely lehetővé teszi a taggyűlés hatáskörébe tartozó kérdésekben a taggyűlés tartása nélküli határozat hozatalát.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú eljárásban beszerzett okiratok, a cégiratok, és a fellebbezési eljárásban csatolt okiratok alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállást a következőkkel módosítja, illetve kiegészíti:

A felperes ügyvezetője 2006. május 31-ig V. I. és az alperes volt, mindketten önálló cégjegyzési joggal. 2007. december 6-án a taggyűlés 1. számú napirendi pontja ügyvezető választása volt. V. I. új ügyvezető választására tett javaslatot arra tekintettel, hogy a korábbi ügyvezetők megbízatása 2006. május 31-én lejárt. A taggyűlés 5/2007.(XII.06.) számú határozatával Ó. K.-t ügyvezetővé választotta. A változást a Baranya Megyei Bíróság Cg..... számú végzésével a cégjegyzékbe bejegyezte.

Az alperes 2007. december 12-én a felperes bankszámláját vezető pénzügyi intézményhez átutalási megbízást nyújtott be, melynek alapján a .....Bank Zrt. a felperes számlájára 2.467.500,- forintot utalt át.

A felperes 2007. évi egyszerűsített éves beszámolójának elfogadásáról a taggyűlés nem hozott határozatot, ennek ellenére a felperes az egyszerűsített éves beszámolót 2008. május 30-án a cégbíróságon letétbe helyezte. A beszámolót Ó. K. ügyvezető írta alá.

A felperes 2007. december 6-án a változásokkal egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződésének 13. pontja szerint a számviteli törvény szerinti beszámoló elfogadásáról és az adózott eredmény felhasználásáról hozandó határozat kivételével a tagok taggyűlés tartása nélkül is határozhatnak. Az ülésen kívül javasolt határozat-tervezetét 8 napi határidő kitűzésével írásban kell a tagokkal közölni, akik szavazatukat írásban adják meg. A szavazás eredményéről a tagokat az utolsó szavazat beérkezését követő 8 napon belül az ügyvezető írásban tájékoztatja.

A módosított és kiegészített tényállásra tekintettel is helyes az elsőfokú bíróság érdemi döntése, a döntés jogi indokait azonban a másodfokú bíróság nem osztja.

A 2006. évi IV. tv. (Gt.) 336. § (2) bekezdése szerint a törvény hatályba lépése előtt a cégjegyzékbe már bejegyzett gazdasági társaságok, amelyeknek a társasági szerződése e törvény eltérést nem engedő rendelkezésébe ütközik, a társasági szerződésüket legkésőbb 2008. július 1.-éig kötelesek e törvény rendelkezéseihez igazítva módosítani, és eddig az időpontig azt a cégbírósághoz benyújtani. A (4) bekezdés szerint, amennyiben a társasági szerződés módosítására a (2)-(3) bekezdés alapján nincs szükség, a gazdasági társaság e törvény rendelkezéseihez történő igazodását a cégbíróság felé bejelentéssel teljesíti. A bejelentésben a cég nyilatkozik arról, hogy a társasági szerződés (2) bekezdés szerinti módosítására nincs szükség, illetve arról, hogy a bejelentésben megjelölt időponttól e törvény rendelkezései szerint működik.

A felperes társaság taggyűlése 2007. december 6-án meghozott 4/2007.(XII.06.) számú határozatával egyhangúlag úgy határozott, hogy megbízza dr. N. D. ügyvédet, hogy készítse el a társasági szerződés módosításának tervezetét a 2006. évi IV. törvény szerint. A módosított társasági szerződést a taggyűlés 2008. június 20-án meghozott 15/2008.(06.20.) számú határozatával fogadta el, és a határozat tartalmazza azt is, hogy a taggyűlése a kft. működését a 2006. évi IV. tv. hatálya alá helyezi.

A Gt. szabályai a felperesre a társasági szerződés módosításától irányadók, ezért a perbeli jogvitában a Gt. helyett az 1997. évi CXLIV. tv. (régi Gt.) szabályait kell alkalmazni.

Az 1997. évi CXLIV. tv. 141. § (3) bekezdése szerint a taggyűlés az osztalék kifizetéséről az ügyvezető javaslatára a számviteli törvény szerinti beszámoló elfogadásával egyidejűleg határozhat. Nem fizethető a tagoknak osztalék, ha ennek következtében a társaság saját tőkéje a számviteli jogszabályok szerint számított módon nem érné el a társaság törzstőkéjét. A (4) bekezdés szerint a számviteli törvény szerinti beszámoló elfogadását megelőzően osztalékelőleg fizetésére akkor van lehetőség, ha a taggyűlés által elfogadott, a számviteli törvény előírásai szerint készített közbenső mérleg alapján valószínűsíthető, hogy utóbb az éves osztalék kifizetésének az (1)-(3) bekezdésben foglaltak szerint nem lesz akadálya. Az (5) bekezdés szerint a tag a jóhiszeműen felvett osztalék visszafizetésére nem kötelezhető, e rendelkezés nem vonatkozik, az év közben a tagnak kifizetett osztalékelőlegre.

A számvitelről szóló 2000. évi C. tv. 153. § (1) bekezdésének a 2007. évi egyszerűsített éves beszámolóra alkalmazandó szabályai szerint a kettős könyvvitelt vezető cégjegyzékbe bejegyzett vállalkozó köteles a jóváhagyásra jogosult testület által elfogadott éves beszámolót, egyszerűsített éves beszámolót, valamint az adózott eredmény felhasználására vonatkozó határozatot az adott üzleti év mérlegfordulónapjától számított 150 napon belül a cégbíráson letétbe helyezni. A felperes a 2007. évi egyszerűsített éves beszámolóját letétbe helyezte, ebből arra lehetne következtetni, hogy a taggyűlés az egyszerűsített éves beszámolót elfogadta. Az 1997. évi CXLIV. tv. 141. § (3) bekezdése az osztalékfizetésről szóló döntés meghozatalának módját nem írja elő, így nem szükséges, hogy a társaság a beszámoló elfogadásától elkülönülő, önálló határozatban döntsön az osztalékfizetésről. A felperes egyszerűsített éves beszámolójában az osztalékfizetés szerepel, így a beszámoló elfogadásával a taggyűlés egyúttal az osztalék kifizetéséről is dönthetett volna. Ebben az esetben a korábban osztalék címen kifizetett pénz a tagoktól nem volna visszakövetelhető. A felperes azonban a határozatok könyvével bizonyította, hogy a taggyűlés ilyen tartalmú határozatot nem hozott. A kifizetéskor irányadó társasági szerződés 13. pontja szerint a tagok taggyűlés tartása nélkül is hozhattak határozatot, de ez a lehetőség a számviteli törvény szerinti beszámoló elfogadására nem vonatkozik, az alperes egyébként sem bizonyította, sőt nem is állította, hogy a tagok taggyűlés tartása nélkül határoztak az osztalék kifizetéséről.

Az 1997. évi CXIV. tv. 142. § (1) bekezdése szerint a törzstőke leszállítását és a mellékszolgáltatásért járó díjazást kivéve tilos a törzstőke terhére a tagnak tagsági jogviszony alapján kifizetést teljesíteni. A (2) bekezdés szerint azokat a kifizetéseket, amelyeket az (1) bekezdés rendelkezései ellenére teljesítettek, a társaság részére vissza kell fizetni. Ez a rendelkezés nem vonatkozik a tag által jóhiszeműen felvett osztalékra. Az alperes részére 2007. december 12-én kifizetett összeg osztaléknak nem tekinthető, a taggyűlés osztalékfizetésről nem határozott, ezért az alperesnek a felvett összeget vissza kell fizetnie.

A fenti indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest a fellebbezési eljárásban felmerült perköltség (32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíj) megfizetésére.

P é c s, 2011. június 22.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Zóka Ferenc s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő